

कालनिर्यास (1. काल + नि^०) m. das Harz der *Amyris Agallocha* Roxb. (गुग्गुलु) RATNAM. im ÇKDr.

कालनेत्र (1. काल + नेत्र) adj. f. घ्रा schwarzäugig KAUC. 106.

कालनेमि (2. काल + नेमि) 1) f. Radfelge der Zeit (vgl. कालचक्र), als eine furchtbare Waffe gedacht: समरे कालनेमिं तं द्विषतां कालनेमिन् MBH. 2640. — 2) m. a) N. pr. eines von Kṛṣṇa erschlagenen Asura, welcher mit Kāṁsa identificirt wird, H. 220. MBH. 1, 2703. HARIV. 2153. 2631. fgg. 3104. 5873. 13231. RAGH. 15, 40. BHĀG. P. 8, 10, 55. अस्ति कालनेमिप्रसूतिर्दुर्जयो नाम दानवगणः ÇĀK. 93, 4. Daneben die Form कालनेमिन् DVIRŪPAK. im ÇKDr. HARIV. 2640. fg. 2649. 2653. Kṛṣṇa oder Viṣṇu führt die Beinamen: कालनेमिरिपु ÇABDAR. im ÇKDr. कालनेमिहन् ÇKDr. angeblich nach TRIK. कालनेमिहृ H. 221, Sch. कालनेम्यरि TRIK. 1, 1, 31. — b) N. pr. eines Rakshas R. 6, 82, 64. — c) N. pr. eines Sohnes des Brahmanen Jāgñāsoma KATHĀS. 10, 7.

कालपक्वा (2. काल + पक्वा) adj. durch die Zeit d. i. von selbst reif geworden im Gegens. zu अग्निपक्वा durch Feuer gar geworden: कालपक्वैः स्वयं शीर्णैः (फलैः) M. 6, 21. अग्निपक्वाशनो वा स्यात्कालपक्वभुगेव वा 17. कालपक्वाशिन् JĀGÑ. 3, 49.

कालपय (2. काल + पय) m. N. pr. eines Sohnes von Viçvāmitra MBH. 13, 249.

कालपर्णा (1. काल + पर्णा) m. N. einer Pflanze (s. तगर) ÇABDAR. im ÇKDr.

कालपर्वत (1. काल + पर्व) m. N. pr. eines Berges MBH. 3, 15998. BURN. Lot. de la b. l. 148. 842.

कालपात्रिक (1. काल + पात्र) m. eine Art Bettler (mit schwarzen Betteltöpfen) VJUTP. 203.

कालपालक (1. काल + पाल) n. eine best. Erdart (s. कङ्कुष्ठ, कालकुष्ठ) RĀGĀN. im ÇKDr.

कालपाशिक (2. काल + पाश) m. Henker (der die Schlinge des Todesgottes führt) MUDRĀ. 21, 1. 22, 4.

कालपीलुक (1. काल + पीलु) m. N. eines Baumes (s. कुपीलु) BHĀVAPR. im ÇKDr.

कालपुच्छ und कालपुच्छक (1. काल + पुच्छ) m. ein best. in feuchter Gegend lebendes Thier SUÇR. 1, 204, 11. 2, 412, 4.

कालपुरुष (2. काल + पु^०) m. 1) Zeitmann, in der Astrol. ein die Zeit darstellender menschlicher Körper, auf dessen verschiedene Glieder die 12 Zeichen des Thierkreises vertheilt sind, um danach das künftige Schicksal eines Menschen zu bestimmen, BHĀṬṬOPOLA und DĪPIKĀ im ÇKDr. Z. f. d. K. d. M. IV, 342. Ind. St. 2, 278 (कालनर). Verz. d. B. H. 137, a, 13. — 2) Jama's Knecht ĠAṬĀDH. im ÇKDr.

कालपुष्प (1. काल + पुष्प) n. N. einer Pflanze (s. कलाय) VAIG. beim Schol. zu ÇIC. 13, 21.

कालपूग (काल + पूग) m. viell. schwarze Menge so v. a. das gemeine Volk (vgl. черный народъ): तस्मै कालपूगस्य मृतो ऽस्मानुयागताः MBH. 2, 1329.

कालपृष्ठ (1. काल + पृष्ठ) 1) m. a) eine Art Antilope (mit schwarzem Rücken) H. an. 4, 68. — b) Reiher H. an. MED. 19. — 2) n. a) N. pr. von Karṇa's Bogen AK. 2, 8, 51. H. 711. H. an. MED. Vgl. काण्डपृष्ठ. — b) Bogen H. an.

कालपेशी (1. काल + पे^०) f. N. einer Pflanze (s. श्यामा) RATNAM. im ÇKDr. (पेयी).

कालप्रभात (2. काल + प्र^०) n. Anbruch der (wahren) Zeit d. i. der Herbst (der auf die Regenzeit folgt) TRIK. 1, 1, 111.

कालवच oder कालवच m. N. pr. eines Mannes ĀÇV. Ça. in Verz. d. B. H. 26, 10.

कालवचिन् (von कालवच) m. pl. N. einer Schule WEBER, Lit. 13. 78. 80. 93. Ind. St. 1, 44. 43. 47.

कालवन्त (2. काल + वन्त) m. ein Bein. Çiva's ÇIV.

कालभाण्डिका (1. काल + भाण्ड) f. N. einer Pflanze, *Rubia Munjista* (मञ्जिष्ठा) Roxb., RĀGĀN. im ÇKDr.

कालभृत् (2. काल + भृत्) m. Sonne H. Ç. 7. — Vgl. कालकृत्.

कालमपूख (2. काल + म^०) m. Titel eines Theils des BHĀSKARA Verz. d. B. H. No. 1171.

कालमसी (1. काल + मसी) f. N. pr. eines Flusses R. 4, 40, 24. Der selbe Fluss heisst HARIV. 12828 कालमदी.

कालमाधवकारिका (2. काल + मा^०-का^०) f. Titel eines Werkes Verz. d. B. H. No. 1169.

कालमान m. = कालमाल RATNAM. im ÇKDr.

कालमाल (1. काल + माला) m. *Ocimum sanctum* L. (mit dunkeln Blättern), ein wohlriechendes Küchengewächs, RĀGĀN. im ÇKDr. SUÇR. 1, 138, 16. 271, 4. — Vgl. कालमान, कालशाक.

कालमुख (1. काल + मुख) 1) m. a) eine Affenart: एते कालमुखा नाम गेलाङ्गुलाः R. 6, 3, 35. यस्य शाखामृगा मित्रायुताः कालमुखास्तथा MBH. 3, 16613. — b) N. eines fabelhaften Volkes: ये च कालमुखा नाम नररात्तस्योनयः MBH. 2, 1171. घोराः कालमुखाः R. 4, 40, 29. LIA. I, 569. — 2) f. ०मुखा N. pr. P. 4, 1, 58, Sch. — Vgl. कालामुख.

कालमुक्क (1. काल + मु^०) m. N. einer Pflanze (s. मुक्क, घण्टापालि) RATNAM. im ÇKDr.

कालमूल (1. काल + मूल) m. N. einer Pflanze (रक्तचित्रक) RĀGĀN. im ÇKDr.

कालमेषिका = कालमेषिका RĀJAM. zu AK., कालमेशी = कालमेषी BHAR. zu AK. im ÇKDr.

कालमेषिका (1. काल + मेष^०) f. N. zweier Pflanzen: 1) *Rubia Munjista* (मञ्जिष्ठा) Roxb. AK. 2, 4, 3, 9. — 2) viell. *Ipomoea atropurpurea* Chois. AK. 2, 4, 3, 27.

कालमेषी (1. काल + मेष^०) f. N. verschiedener Pflanzen: 1) *Vernonia anthelmintica* Willd. AK. 2, 4, 3, 14. — 2) = कालमेषिका 1. ÇABDAR. im ÇKDr. — 3) = कालमेषिका 2. RĀGĀN. im ÇKDr.

कालम्बी oder कालम्ब्य N. pr. eines Karavanserais: येन व्यधीयत । काश्मीरिक्निवासाय कालम्ब्याख्यो जनाश्रयः ॥ RĀGĀ-TAR. 3, 480.

काल्य (denom. v. 2. काल), काल्यति die Zeit anzeigen DHĀTUP. 35, 28, v. 1.

कालयन (1. काल + यन) m. N. pr. eines Fürsten der Javana HARIV. 1961. fgg. 6163. fgg. 6190. fgg. 6397. fgg. 6425. fgg. VP. 865. fgg. यवनश्च कृतः संख्ये काल इत्यभिविश्रुतः HARIV. 9801 (vgl. BHĀG. P. 3, 3, 10). Vgl. WEBER, Lit. 202, N.

कालयाप (2. काल + याप) m. das Hingehenlassen der Zeit, Aufschub, Zögerung HIT. III, 90.